Vonnisnummer / Griffienummer
2021 / 840
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **22 februari 2021**
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket **18CO31748** Rolnummer **20A000823** Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

001160 RRN
geboren te op
van Turkse nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te

Op de eigendom aldaar gelegen
gebouw gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van
eigendom van en ,
ingevolge akte van

In strijd met artikel 6 al.1 van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning een project dat bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, is onderworpen aan vergunningsplicht te hebben uitgevoerd, geëxploiteerd, verkaveld of een vergunningsplichtige verandering eraan te hebben gedaan, namelijk hetzij zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te hebben uitgevoerd of verder te hebben uitgevoerd. De schendingen worden bestraft overeenkomstig artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

A. Artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

Het optrekken van een bijkomende constructie met een oppervlakte van 12,68m² op het plat dak achteraan de vierde verdieping en een opening via deze verdieping.

Van 1 maart 2018 tot 6 april 2018,

B. Bij inbreuk op artikel 6.2.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het verder uitvoeren van de handelingen in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend

geval, de beschikking in kort geding;

namelijk: de werken aan de vierde verdieping te hebben verder gezet in strijd met het stakingsbevel van de stedenbouwkundige ambtenaar van de stad dd. 6 april 2018, zoals bekrachtigd door de stedenbouwkundig inspecteur op 23 april 2018.

Op 23 mei 2018 en op 18 februari 2019,

Verdachte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlasteleggingen A en B, conform de schriftelijke vordering neergelegd door het OM in het strafdossier.

***

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde op het kantoor Rechtszekerheid 1 dd ref.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

I. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Feiten en beoordeling van schuld

1.
Beklaagde wordt vervolgd voor stedenbouwkundige misdrijven met betrekking tot zijn eigendom, gelegen te

Er wordt hem verweten om zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een constructie te hebben opgetrokken of geplaatst (in strijd met artikel 6, lid 1 van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, strafbaar gesteld door artikel 6.2.1 VCRO), namelijk door het optrekken van een bijkomende constructie met een oppervlakte van 12,68 m² op het plat dak achteraan de vierde verdieping en een opening via deze verdieping, van 1 maart 2018 tot 6 april 2018 (tenlastelegging A).

Daarnaast wordt hem ook verweten de werken aan de vierde verdieping op 23 mei 2018 en op 18 februari 2019 te hebben verder gezet in strijd met het stakingsbevel van de stedenbouwkundige ambtenaar van de stad van 6 april 2018, zoals bekrachtigd door de stedenbouwkundig inspecteur op 23 april 2018 (strafbaar gesteld door artikel 6.2.1.3° VCRO).

Beklaagde werd ter terechtzitting van 25 januari 2021 vertegenwoordigd door zijn raadsman en betwistte de hem ten laste gelegde feiten niet.

2.
Op 6 april 2018 werd er door de stadstoezichter van de stad een controle uitgevoerd van het pand van beklaagde, gelegen te Daarbij werd vastgesteld dat er op het plat dak van de vierde verdieping van de achterbouw een bijkomende verdieping werd opgetrokken in cellenbetonblokken en snelbouwsteen, met een volume van ongeveer 4,20 meter breed, 3,02 meter diep en 12,68 meter hoog. In de achtergevel van de vierde verdieping werd een opening gecreëerd om toegang te verlenen tot het bijgecreëerde volume.

Op het ogenblik van de controle op 6 april 2018 was het bijgecreëerde volume aan de vierde verdieping nog niet voorzien van een dak, bezetting, vloerbekleding en nutsvoorzieningen, en dus nog niet wind- en regendicht. Op de gelijkvloerse, eerste, tweede en derde verdieping en op de vierde verdieping vooraan waren wel reeds bezettingswerken uitgevoerd en nutsleidingen voorzien, maar nog geen vloerbekleding en schilderwerken. De gelijkvloerse, eerste, tweede en derde verdieping waren ook wind- en waterdicht.

Naar aanleiding van de voormelde vaststellingen werd op 6 april 2018 ook een onmiddellijke staking van alle werken op de vierde verdieping bevolen, met uitzondering van de volgende werken, die wel nog werden toegestaan:

- het spantendak van de wederrechtelijk opgetrokken verdieping achteraan mocht overdekt worden met een plastic zeil teneinde waterschade te voorkomen;
- de raam- en deuropeningen die nog niet van schrijnwerk waren voorzien, mochten worden dichtgetimmerd ter voorkoming van schade.

Die stakingsbeslissing werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 23 april 2018 bekrachtigd.

3.
Op 23 mei 2018 werd een nieuwe controle uitgevoerd door de stadstoezichter van de stad Daarbij bleek dat de werken op de vierde verdieping ondanks het bevel tot onmiddellijke staking toch waren voortgezet. Na de controle op 6 april 2018 werd het bijgecreëerde volume nog voorzien van een plat dak, werden de muren bezet en werd er in de raamopening links PVC buitenschrijnwerk geplaatst.

4.
Beklaagde werd op 11 juli 2018 verhoord. Hij verklaarde na de aankoop van het pand enkel de ramen te hebben vernieuwd en achteraan te hebben verbouwd, in maart 2018. Alles werd afgewerkt en het appartement was instapklaar. Het dak werd volledig afgewerkt en er werd binnen ook bepleisterd en geschilderd. Alles werd ondanks het bevel tot staking afgewerkt, om schade te voorkomen. Beklaagde verklaarde dat er tussen de derde en vierde verdieping een houten tussengebouw was, maar dat dat versleten was. Hij wist niet dat hij een vergunning nodig had om die houten constructie af te breken en in steen weer op te bouwen. Hij verklaarde bezig te zijn om een vergunning aan te vragen. Drie van de vier appartementen werden inmiddels verhuurd.

Beklaagde bezorgde ook de huurovereenkomsten, waaruit bleek dat het appartement op de vierde verdieping vanaf 1 september 2018 werd verhuurd voor een bedrag van 750,00 euro per maand.

5.

Bij een nieuwe controle op 18 februari 2019 door de stadstoezichter van de stad bleek inderdaad dat de werken sinds de laatste controle nog werden voortgezet en dat het appartement (met inbegrip van de kamer achteraan de vierde verdieping) inmiddels volledig was afgewerkt en verhuurd. Ze werd geschilderd, voorzien van een vloer en plinten en van stopcontacten, schakelaars en verlichting.

6.
Beklaagde werd opnieuw verhoord op 30 april 2019 en verklaarde dat de doorbreking van het stakingsbevel door hemzelf werd uitgevoerd, aangezien er geen dakconstructie aanwezig was op de bovenste verdieping, met als gevaar dat het gehele pand daardoor schade zou oplopen. Hij verklaarde de dakconstructie te hebben afgewerkt de dag nadat het stakingsbevel werd opgelegd en nadien ook de kamer op de vierde verdieping volledig te hebben afgewerkt. Hij bevestigde ook dat het betrokken appartement inmiddels al enkele maanden verhuurd zou zijn. Volgens beklaagde werd er ook een regularisatievergunning aangevraagd, maar deze werd hem geweigerd.

7.
Bij schrijven van 3 juli 2019 legden de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur namens de stad een herstelvordering voor de woning te te voor aan de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, die er concreet toe strekte:

- het volume op het dak van de vierde verdieping van de achterbouw af te breken en uit te voeren conform de vergunning van 14 maart 1928;
- de zwarte gelijkvloerse gevelpui terug te brengen naar een lichte kleurstelling waarbij de geveldelen in een lichte kleur worden geschilderd en de natuurstenen plint ontdaan wordt van enige bedekking;
- het aanpassen van de bestickering van de glasvlakken tot 50%.

Op 23 augustus 2019 verleende de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering een positief advies voor alle onderdelen van de voorliggende herstelvordering, aangezien de geviseerde handelingen een ondeelbaar geheel vormen, waardoor met het oog op de goede rechtsbedeling de eenheid van de herstelvordering moet worden bewaard.

8.
Op 21 januari 2020 werd er op verzoek van beklaagde nog nazicht verricht naar de stand van zaken door de stadstoezichter van de stad Die stelde vast dat het volume achteraan de vierde verdieping reeds werd afgebroken, maar dat de afwerking nog diende te gebeuren volgens de regels van de kunst: de vrijgekomen scheidsmuren waren bovenaan nog niet voorzien van een afdekking, het dak van het hoofdgebouw werd aan de achterzijde niet afgewerkt met een dakrandprofiel, de bestaande binnendeur was nog aanwezig in de achtergevel en diende nog gewijzigd te worden naar een raam of te worden dichtgemaakt en op het dak van het hoofdgebouw lag het afbraakmateriaal nog gestockeerd. De gelijkvloerse gevelpui bleek qua beschildering en bestickering nog ongewijzigd.

Bij nieuw nazicht op verzoek van beklaagde op 9 december 2020 bleek de bestickering op de gelijkvloerse verdieping te zijn verwijderd. De voormalige binnendeur die uitgaf op het plat dak werd vervangen door een deur in buitenschrijnwerk, waardoor het gebruik van het plat dak als terras mogelijk zou worden gemaakt. De gelijkvloerse gevelpui en het buitenschrijnwerk van het gelijkvloers was bovendien nog steeds uitgevoerd in het zwart.

9.
De raadsman van beklaagde heeft de tenlasteleggingen ter terechtzitting van 25 januari 2021 niet betwist. De raadsman van beklaagde verduidelijkte enkel dat beklaagde de renovatie met goede

intenties startte en er niet goed bij nadacht dat er een vergunning nodig was. Beklaagde zou de werken hebben voortgezet ondanks het stakingsbevel ter voorkoming van schade, omdat de aangebrachte zeilen niet bleven zitten. De eventuele goede intenties van beklaagde doen echter geen afbreuk aan het strafbaar karakter van de feiten. Bovendien verklaarde beklaagde dat hij de dakconstructie reeds de dag na de controle afwerkte en werkte hij ook nadien de binnenkant verder af ondanks het stakingsbevel.

De tenlasteleggingen A en B zijn bewezen in hoofde van beklaagde gelet op de vaststellingen van de stadstoezichter, de foto's die telkens werden opgenomen in de processen-verbaal en de verklaringen van beklaagde zelf.

Gelet op de gegevens van het strafdossier dient de incriminatieperiode van tenlastelegging B wel te worden aangepast als volgt: *"in de periode tussen 6 april 2018 en 19 februari 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data"* in plaats van *"op 23 mei 2018 en op 18 februari 2019".*

2. Straftoemeting

10.
Alle feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen vermengen zich in hoofde van beklaagde als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat de rechtbank met toepassing van artikel 65, eerste lid van het strafwetboek aan beklaagde voor die feiten slechts één straf kan opleggen, met name de zwaarste.

11.
Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, de persoonlijke situatie en het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

De feiten zijn ontoelaatbaar. Zij geven blijk van een gebrek aan respect voor de regelgeving inzake ruimtelijke ordening. Beklaagde negeerde daarenboven het bevel tot onmiddellijke staking door de werken, naar eigen zeggen de dag nadien zelfs, gewoonweg voort te zetten. Dit getuigt ook van een gebrek aan respect voor de stadstoezichter en zijn maatschappelijke functie.

Beklaagde heeft bovendien geen blanco strafregister meer. Beklaagde werd reeds 3 keer correctioneel veroordeeld (onder meer tot een gevangenisstraf van 2 jaar met probatie-uitstel voor feiten van opzettelijke slagen en verwondingen) en ook viermaal door de politierechtbank.

12.
De raadsman van beklaagde vroeg om aan beklaagde de gunst van de opschorting te willen verlenen, ondergeschikt om een straf met uitstel op te leggen gelet op de financieel precaire situatie van beklaagde. Gelet op zijn strafregister komt beklaagde voor die gunsten evenwel niet meer in aanmerking.

De rechtbank meent dat de hierna bepaalde geldboete een voldoende waarschuwing zal betekenen voor beklaagde voor de toekomst teneinde recidive te voorkomen. De rechtbank gaat niet in op het verzoek van beklaagde om de geldboete te koppelen aan een probatie-uitstel, aangezien uit het strafdossier niet blijkt dat de feiten een gevolg zouden zijn van enige problematiek in hoofde van beklaagde, zodat het opleggen van probatievoorwaarden niet zinvol zou zijn.

3. Verbeurdverklaring

13.
Het openbaar ministerie vroeg conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek schriftelijk de verbeurdverklaring van een bedrag van 12.000,00 euro aan wederrechtelijke vermogensvoordelen uit de misdrijven onder tenlasteleggingen A en B in hoofde van beklaagde, zich baserend op de ontvangen huurgelden voor de periode van 1 september 2018 tot 31 december 2019.

Beklaagde bekwam een onrechtmatig economisch voordeel door de verhuring in strijd met de stedenbouwkundige regelgeving. Beklaagde heeft de vierde verdieping verder afgewerkt en nadien verhuurd, zonder acht te slaan op het hem opgelegde stakingsbevel. De inkomsten uit de verhuring vloeien bijgevolg voort uit een misdrijf, ongeacht of het wederrechtelijk opgetrokken bijgebouw al dan niet ter beschikking werd gesteld aan de huurder. Uit het strafdossier leidt de rechtbank bovendien af dat het bijgecreëerde volume dienst deed als slaapkamer om de vierde verdieping om te vormen van studio tot appartement.

De berekening van het Openbaar Ministerie komt gegrond voor en wordt gestaafd door de stukken van het strafdossier. De verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen dient uitgesproken te worden. Daar misdaad niet mag lonen, zou het maatschappelijk onverantwoord zijn dat beklaagde voordeel zou halen uit de litigieuze feiten.

Er wordt bijgevolg een bedrag van 12.000,00 euro aan illegaal bekomen huurgelden verbeurd verklaard in hoofde van beklaagde conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek.

4. Herstelvordering

14.
Overeenkomstig artikel 6.3.1, §1 VCRO beveelt de rechtbank ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, naast de straf, een meerwaarde te betalen en/of bouw- en aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1) als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;
2) als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;
3) in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

De burgemeester van de stad en de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur namens de stad hebben een herstelvordering ingesteld voor het gebouw te die er concreet toe strekt om:

- het volume op het dak van de vierde verdieping van de achterbouw af te breken en uit te voeren conform de vergunning van 14 maart 1928;
- de zwarte gelijkvloerse gevelpui terug te brengen naar een lichte kleurstelling waarbij de geveldelen in een lichte kleur worden geschilderd en de natuurstenen plint ontdaan wordt van enige bedekking;
- het aanpassen van de bestickering van de glasvlakken tot 50%.

Die herstelvordering werd op 23 augustus 2019 positief geadviseerd door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

15.
Uit het proces-verbaal dat zowel door de raadsman van beklaagde (stuk 2) als het openbaar ministerie ter terechtzitting van 25 januari 2021 werd neergelegd, blijkt dat de bestickering van de glasvlakken inmiddels werd verwijderd en dat het volume op het dak werd afgebroken. De vordering van de burgemeester en de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de stad is bijgevolg zonder voorwerp wat betreft de aanpassing van de bestickering, aangezien alle partijen het erover eens zijn dat de bestickering nu conform is.

Volgens het openbaar ministerie en de stadstoezichter zou er nog niet volledig aan de herstelvordering zijn voldaan, aangezien de deur naar het plat dak niet zou zijn dichtgemaakt of vervangen door een raam, terwijl beklaagde meent dat die deur steeds aanwezig zou zijn geweest en dus niet moet worden afgebroken.

De herstelvordering strekt er toe om het volume op het dak van de vierde verdieping van de achterbouw af te breken en uit te voeren conform de vergunning van 14 maart 1928. Op basis van het strafdossier kan de rechtbank niet nagaan of de vergunning van 14 maart 1928 al dan niet in de aanwezigheid van een deur voorzag. De rechtbank beveelt bijgevolg het herstel zoals positief geadviseerd door de Raad van Handhavingsuitvoering.

Verder beveelt de rechtbank ook het herstel in zoverre het beoogt om de zwarte gelijkvloerse gevelpui terug te brengen naar een lichte kleurstelling waarbij de geveldelen in een lichte kleur worden geschilderd en de natuurstenen plint ontdaan wordt van enige bedekking, aangezien deze handeling een ondeelbaar geheel vormt met de voormelde handeling en met het oog op de goede rechtsbedeling de eenheid van de herstelvordering moet worden bewaard. Naar het oordeel van de rechtbank viseert het herstel evenwel niet het zwarte buitenschrijnwerk op de gelijkvloerse verdieping (zie ook stuk 154-155 strafdossier).

16.
De rechtbank is van oordeel dat de herstelvordering intern en extern wettig is en (met uitzondering van de aanpassingswerken met betrekking tot de bestickering) kan worden toegekend zoals gevorderd. De herstelvordering is gesteund op motieven van een goede ruimtelijke ordening en is niet disproportioneel. De geviseerde handelingen vormen ook een ondeelbaar geheel zodat, met het oog op een goede rechtsbedeling, de eenheid van de herstelvordering dient te worden bewaard.

17.
De rechtbank meent dat een herstelttermijn van 6 maanden kan worden voorzien. De rechtbank acht het tevens noodzakelijk om het herstel op te leggen onder verbeurte van een dwangsom, aangezien beklaagde reeds eerder een bevel van de bevoegde overheid naast zich heeft neergelegd.

Het doel van de dwangsom, het sanctioneren van de uitvoering, kan alleen bereikt worden indien de dwangsom in verhouding staat tot het belang van de zaak, de financiële draagkracht van de veroordeelde en diens te verwachten weerstand. Urgentie speelt hierbij geen rol. De rechtbank bepaalt de dwangsom op 150,00 euro per dag vertraging, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde herstelttermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend. Er wordt aldus geen dwangsomtermijn toegestaan.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 6, 38, 39, 40, 41, 65, 66 strafwetboek
art. 4 V.T.Sv
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van

Past de incriminatieperiode van tenlastelegging B aan als volgt: *"in de periode tussen 6 april 2018 en 19 februari 2019, meermaals, op niet nader bepaalde data"* in plaats van *"op 23 mei 2018 en op 18 februari 2019".*

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **4000,00 EUR,** zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdeciemen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42,3° en 43bis Sw de vermogensvoordelen voor een bedrag van 12.000,00 EUR.

Herstelvordering

Stelt vast dat de herstelvordering zonder voorwerp is met betrekking tot de volgende werken :
•*het aanpassen van de bestickering van de glasvlakken tot 50%,*

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk en gegrond voor zover zij het volgende beoogt :
•*het volume op het dak van de vierde verdieping van de achterbouw af te breken en uit te voeren conform de vergunning van 14 maart 1928;*
•*de zwarte gelijkvloerse gevelpui terug te brengen naar een lichte kleurstelling waarbij de geveldelen in een lichte kleur worden geschilderd en de natuurstenen plint ontdaan wordt van enige bedekking;*

Veroordeelt voornoemde werken uit te voeren binnen een termijn **zes maanden** vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van **150,00 EUR per dag vertraging** in het niet nakomen van het hiervoor bevolene, met dien verstand dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend.

Zegt voor recht dat de Stedenbouwkundige Inspecteur en de Burgemeester van de stad in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Machtigt de Stedenbouwkundige Inspecteur en de Burgemeester van de stad de werkzaamheden zelf uit te voeren en de kosten te recupereren van de veroordeelden, indien geen gevolg wordt gegeven aan de veroordeling tot uitvoering van de herstelwerkzaamheden.

Machtigt de Stedenbouwkundig Inspecteur en de Burgemeester van de stad de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Wijst het meergevorderde af.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR

- tot de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 281,88 EUR;

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 22 februari 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:
- . rechter
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier .